

Arrest

nr. 157 546 van 1 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het Jaghato district in Ghazni. U bent een Hazara van etnische origine en een sjiietisch moslim van de Jafari strekking. U verdiende uw brood door een winkel open te houden in uw regio en door op het land te werken.

Op 25 januari 2011 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw eerste asielaanvraag in. In uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u Afghanistan op 13 mizan 1389 (Afghaanse kalender, 5 oktober 2010) ontvluchtte uit vrees voor de taliban. Uw vader werkte als kok voor commandant Amin, een machtige persoon in het Jaghato district. Op een dag vergezelde u uw vader naar Ghazni stad om inkopen te doen. Ter hoogte van Do Aw werden jullie tegengehouden door de taliban, meegenomen en opgesloten. In de kamer waar jullie zich bevonden was een open raam en uw vader zei u te vluchten.

Na uw vlucht zocht u onderdak bij iemand die u oom noemt. Hij stelde u gerust. Hij zou er immers voor zorgen dat er een oplossing zou komen voor de situatie van uw vader. Commandant Amin zou hem hierbij helpen. U wachtte twee dagen op nieuws en u kwam uiteindelijk te weten dat uw vader omgebracht was door de taliban. De man die u oom noemde vond het te gevaarlijk voor u om in Jaghato te blijven waarna u uw reis naar Europa aanvatte.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) oordeelde op 27 juni 2011 dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kon worden omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaarde verblijf in en herkomst uit Afghanistan. In haar arrest van 28 oktober 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS.

Uw daaropvolgende asielaanvragen van 16 december 2011, 8 mei 2012 en 6 augustus 2012 werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 8 januari 2014 verklaarde u zich voor een vijfde maal vluchteling. In uw vijfde asielaanvraag herhaalde u uw eerder aan gebrachte asielmotieven en meldde u dat uw neef door de taliban gedood werd. Het CGVS besloot op 28 november 2014 om u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U diende een zesde asielaanvraag in op 6 januari 2015. In uw huidige asielaanvraag komt u terug op de eerdere verklaringen die u aflegde doorheen uw asielverzoeken. U verklaart nu dat u omwille van de veiligheidssituatie in uw regio Afghanistan ontvluchtte in de tweede maand van 1384 (21 april – 21 mei 2005) en dat u zich in de Iraanse hoofdstad vestigde. In 1387 (2008) werd u een eerste maal naar Afghanistan gerepatrieerd. Uw vader meldde u dat de taliban u had geïdentificeerd als de zoon van de kok van het districtshoofd en dat uw leven niet veilig was, waarna u terugkeerde naar Teheran. Het daaropvolgende jaar werd u opnieuw gerepatrieerd. U verbleef ongeveer een maand in de stad Ghazni waarna u naar Teheran terugkeerde. In 1389 (2010) verliet u Iran en reisde u naar Europa. Datzelfde jaar werd uw vader door de taliban vermoord. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vervolgd te worden door de taliban. Daarnaast vertelt u dat u in Afghanistan vreest vervolgd te worden omdat uw landgenoten uit uw deelname aan de protestacties van de Afghanen in België uw bekering tot het Christendom zouden afleiden. Tenslotte wijst u op de onveilige situatie in uw regio van herkomst. Als nieuwe stukken in uw huidige asielaanvraag legt u vier youtubefilmpjes en vijftientig foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste en vijfde asielaanvraag door het CGVS werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde verblijf in Jaghathu. Er werd onder meer vastgesteld dat u weinig tot geen geografische kennis heeft over Jaghathu, dat uw kennis van gebeurtenissen in en van prominenten van uw regio bijzonder beperkt was,...

U stelt heden in uw vijfde asielaanvraag dat u eerder niet de waarheid sprak en dat u in werkelijkheid uw regio van herkomst verliet omstreeks het jaar 2005. Ondanks de wijzigingen die u maakt in uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen moet er besloten worden dat u ook in uw vijfde asielaanvraag nog steeds niet voldoet aan de medewerkingsplicht die op u rust en u een nood aan bescherming ook ditmaal niet aannemelijk maakt. Vooreerst moet er immers op gewezen worden dat u uw verklaarde verblijf van een vijftal jaar in Iran onvoldoende kunt inroepen als vergoelijking voor uw povere kennis betreffende uw voorgehouden verblijfplaats in Jaghathu. In uw eerste asielaanvraag werd immers vastgesteld dat uw geografische kennis van deze regio zo goed als onbestaande is. Gelet op uw verklaring dat u tot uw achttien à negentien jaar in Jaghathu leefde, er actief was als landbouwer en winkelier en in 2008 naar Jaghathu terugkeerde, zou u een goede geografische kennis van uw regio van verblijf mogen hebben (CGVS p.3,4). Dat u daar niet over beschikt, maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde herkomst uit Jaghathu en er niet zomaar kan gesteld worden dat uw gebrekkige kennis van deze regio te wijten zou zijn aan het feit dat u een vijftal jaar in Iran zou hebben gewoond. Niet alleen een verblijf in Iran maar ook geheugenproblemen werpt u in uw huidige asielaanvraag op om uw vastgestelde povere kennis te verschonen. U vertelt dat u als kind verlamd raakte. Uw verlamming werd volgens u veroorzaakt omdat u bepaalde groenten, zoals bloemkool, at

(CGVS p.5). Bij koud weer voelt er nog steeds iets fout in een deel van uw hoofd, zo gaat u verder (CGVS p.6). U legt evenwel geen enkel stuk neer ter staving van uw geheugenproblemen, waardoor de bewijswaarde van uw verklaringen tot die van blote beweringen wordt teruggebracht. Bovendien is het de eerste maal dat u in een asielprocedure opwerpt dat u hersenschade opliep ten gevolge van een verlamming in uw kinderjaren (CGVS p.5). Hoewel reeds in uw eerste asielerzoek uw povere kennis van Jaghatu aan de kaak werd gesteld, maakte u nooit gewag van geheugenproblemen. Nochtans schoof u onder andere in uw gehoor van september 2014 verklaringen naar voren voor uw beperkte kennis over Jaghatu: toen wees u op het overlijden van uw vader als reden voor uw gebrek aan focus bij uw eerste interview op het CGVS (CGVS 5/9/2014 p.3). Dat u nu, vier jaar en zes asielaanvragen na uw aankomst in België, voor het eerst aanhaalt dat u geheugenproblemen heeft omdat u verlamd raakte in uw kinderjaren is allerm minst geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen over uw lacuneuze geografische kennis en over uw ontoereikende verklaringen voor uw gebrek aan kennis doen besluiten dat u uw herkomst en verblijf in Jaghatu andermaal niet aannemelijk maakt.

Bovendien moet ook uw verklaarde verblijf in Iran in vraag worden gesteld. Vooreerst is het van belang aan te kaarten dat u geen enkel stuk neerlegt om uw verblijf in Iran te staven. Het gebrek aan stavingstukken wordt evenmin door aannemelijke verklaringen opgevangen. Zo legt u immers ongeloofwaardige verklaringen af over het moment van uw eerste vertrek van Afghanistan naar Iran. U vertelt dat u in de tweede maand van 1384 (21 april – 21 mei 2005) Afghanistan verliet voor Iran (CGVS p.3). Het valt echter op dat uw kennis niet strookt met uw vertrekmoment. Zo beweert u dat de munten van 1 en 2 Afghani in gebruik waren in de jaren voor uw eerste vertrek uit Afghanistan. In werkelijkheid werden de munten van 1,2 en 5 Afghani voor het eerst ingevoerd in april 2005, gelijktijdig met uw verklaarde verhuis naar Iran. Het valt niet in te beelden dat u, die een winkel uitbaatte, hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest indien u daadwerkelijk in 2005 Afghanistan verliet (CGVS p.8). Ook meent u dat er geen verkiezingen plaats vonden in Afghanistan voor uw vertrek in 2005. Nochtans werden er in 2004 presidentsverkiezingen georganiseerd in Afghanistan. Dat u niet weet dat de eerste presidentsverkiezingen in meerdere decennia nog voor uw verklaarde vertrek naar Iran gebeurden, is zeer verwonderlijk (CGVS p.7). Het kan aangenomen worden dat u zich zou herinneren of u tijdens deze historische verkiezingen in dan wel buiten Afghanistan vertoefde. Hoewel u in uw eerste asielaanvraag een vlotte kennis van de gouverneurs van Ghazni aan de dag legde, kan u dan weer niet correct vertellen wie deze post bekleedde toen u Afghanistan verliet (CGVS p.8). Nochtans was de toenmalige gouverneur, Asadullah Khalid, reeds twee jaar aan de macht op het moment van uw voorgehouden vertrek uit Afghanistan. Dat u niet vertrouwd bent met de context van uw verklaarde vertrek naar Iran schaadt sterk het geloof in uw verklaard vertrek.

Niet alleen over het moment van uw vertrek naar Iran stroken uw verklaringen niet met uw kennis, ook vertoont uw kennis van Iran ernstige gebreken. Zo is het zeer opvallend dat u het verschil tussen de twee eenheden waarin de Iraanse munt wordt aangegeven niet kent. Waar de officiële waardeschaal de Rial is, de eenheid waarin de Iraanse bankbiljetten worden weergegeven, wordt er in de dagelijkse omgang en voor het aangeven van prijzen vaak de eenheid Tooman gebruikt. U gelooft dat Rial en Tooman dezelfde waarde hebben of, zoals u het weergeeft, dat 100.000 Rial gelijk is aan 100.000 Tooman (CGVS p.8). In werkelijkheid is 10 Rial gelijk aan 1 Tooman. Indien u daadwerkelijk jarenlang in Iran woonde, zou het verschil in waarde tussen de weergegeven prijs en de waarde op de bankbriefjes u niet zijn ontgaan. Deze vaststelling haalt het geloof in uw verblijf in Iran ernstig onderuit. Ook over de verblijfsvergunningen, een ander cruciaal aspect van het leven in Iran als Afghaans vluchteling, schieten u verklaringen tekort. U beweert dat er twee soorten kaarten bestonden, blauwe en grijze (CGVS p.7). In werkelijkheid veranderden de vluchtelingenkaarten om het jaar of om de twee jaar, telkens ze vernieuwd werden, van kleur. Hoewel u zelf niet over een verblijfsvergunning beschikte in Iran woonde u onder de Afghaanse vluchtelingen en beschikte de oom waarmee u in Iran in contact stond wel over een verblijfsvergunning. Uw bewering dat de kaart van uw oom steeds blauw van kleur was strookt niet met de werkelijkheid. Uw verhaal dat u zag hoe uw oom zijn blauwe verblijfsvergunning gebruikte om voor uw medische zorgen te regelen toen u in 1384 (2005), enkele maanden na uw aankomst in Iran, ziek werd is niet correct (CGVS p.7). De blauwe vluchtelingenkaart werd pas in juli 2009 voor het eerst afgeleverd door de Iraanse overheid. Een grijze vluchtelingenkaart, zoals u verklaart, werd nooit afgegeven. Bovenstaande vaststellingen over uw verklaarde vertrek uit Afghanistan en uw kennis van uw enkele essentiële aspecten van het leven als Afghaans vluchteling in Iran schaden het geloof in uw nieuwe versie van uw verblijfplaatsen.

Naast uw ongeloofwaardige verklaringen over uw herkomst uit Jaghatu en uw verblijf in Iran is het veelzeggend dat u uw identiteit en afkomst uit Jaghatu aan de hand van valse stukken tracht te bewijzen. Ter staving van uw identiteit en afkomst legde u doorheen uw asielaanvragen een taskara, een paspoort en een rijbewijs neer. Het rijbewijs is geen authentiek stuk, zo geeft u toe. U vroeg uw vader het stuk te laten maken door een vervalsers, zo zegt u (CGVS p.4). De taskara is wel authentiek, houdt u vol. U vertelt dat u omwille van de veiligheidssituatie in uw district de taskara niet zelf kon

aanvragen, waarna uw vader het in uw plaats deed (CGVS p.3). Niet alleen moet de bewijswaarde van de taskara sterk in vraag worden gesteld indien dergelijk identiteitsbewijs kan aangevraagd en opgehaald worden door iemand anders dan de betrokkene. Ook moet er gewezen worden op de opvallende gelijkenissen tussen het valse rijbewijs en de originele taskara: beide stukken vertonen immers hetzelfde handschrift, dezelfde pasfoto en werden in dezelfde periode opgemaakt (CGVS p.4). De gelijkenissen tussen de taskara en het rijbewijs doen ook het geloof in het authentieke karakter van het identiteitsbewijs wegsmelten. Over het paspoort verklaart u dat u het stuk verkreeg zonder voorleggen van een identiteitsbewijs en na betaling van smeergeld (CGVS p.5). Deze werkwijze verhindert dat er bewijswaarde aan het stuk kan worden toegeschreven. Over de andere stukken die u aanbracht, met name de drie verklaringen over uw identiteit, uw verblijf in Jaghatu, uw problemen en de tewerkstelling van uw vader, verklaart u enkel dat de verklaring over de tewerkstelling van uw vader authentiek is (CGVS p.4,5). Aangezien alle verklaringen sterk gelijkend zijn van opmaak is het vreemd en weinig aannemelijk dat u er een uitneemt dat u dan als wel authentiek bestempelt. De vaststelling dat u doorheen uw asielaanvragen valse stukken neerlegt om uw identiteit en uw afkomst mee aan te tonen haalt uw geloofwaardigheid sterk onderuit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat u er niet in geslaagd bent om de vaststelling om te buigen dat u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke afkomst en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Door bewust valse verklaringen af te leggen over uw afkomst en uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin toonde u aan dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke plaats van herkomst. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Ondanks de herhaaldelijke aanmoedigingen om duidelijk licht te laten schijnen op uw achtergrond hield u vast aan uw verklaringen (CGVS p.8). Derhalve kiest u ervoor het CGVS in het ongewisse te laten over uw werkelijke achtergrond, al kan er ook betekenis gezocht worden in uw verklaring tijdens uw gehoor op 5 september 2014, toen u immers verklaarde dat u uw hele leven in Kabul woonde (een verklaring die u na confrontatie afdeed als een verspreking - CGVS 5/9/2014 p.4).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van afkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Uw vrees voor de taliban omwille van de tewerkstelling van uw vader als kok in het districtshuis van Jaghatu wordt niet alleen door het gebrek aan geloof in uw verklaarde afkomst maar ook door uw verklaringen erover sterk onderuit gehaald. Zo is het vooreerst allerm minst aannemelijk dat u uw initiële asielrelaas grondig herwerkt om vervolgens de hervormde versie als een geloofwaardig asielmotief voor te stellen. U laat immers de ontvoering van u en uw vader, het centrale vervolgingsfeit en de context van het overlijden van uw vader, weg uit uw vluchtverhaal. Tegelijkertijd houdt u wel nog steeds vol dat uw vader door de taliban om het leven werd gebracht en dat de problemen van uw vader met de taliban op u afstralen (CGVS p.2,3). Dit is weinig ernstig. Bovendien doen de tegenstrijdigheden in uw verklaringen sterk twifelen aan het enige resterende vervolgingsfeit in uw relaas, met name het overlijden van uw vader. Hoewel u enerzijds beweert dat uw vader vermoord werd voor uw komst naar België, verklaart u anderzijds dat uw vader het rijbewijs aanvroeg en naar u opstuurde toen u in België verbleef (CGVS p. 2,3,4). U moet met uw eerdere verklaringen geconfronteerd worden alvorens u uw toenmalige verblijfplaats wijzigt naar Iran (CGVS p.4). Als u later gevraagd wordt hoe u aan de verklaring over uw vaders tewerkstelling kwam, vertelt u dat uw vader u het stuk opstuurde toen u in België was. Andermaal moet u met het verklaarde overlijden van uw vader geconfronteerd worden voor u de inconsistente inziet (CGVS p.6). Deze vaststellingen ondermijnen het geloof in de voorgehouden vrees voor de taliban.

Naast de problemen die u vreest met de taliban omwille van de tewerkstelling van uw vader werpt u in uw huidige asielaanvraag eveneens op dat u in Afghanistan vervolging vreest omwille van uw deelname aan de protestacties van de Afghanen in België. U beweert dat uw familie en andere mensen in

Afghanistan op de televisiezender Tolo de demonstraties en het verblijf van de Afghanen in de kerk aanschouwden. Mensen waarschuwden uw moeder dat u tussen de actievoerders zat en zeiden uw moeder dat het zou kunnen dat u uw geloof veranderde (CGVS p.9,10). Hoewel u tijdens het gehoor op het CGVS op 13 maart 2015 verklaarde dat uw moeder u zes maanden geleden hierover vertelde, vermeldde u deze informatie vreemd genoeg niet gedurende uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 januari 2015 (CGVS p.9). Toen vertelde u in algemene bewoordingen over de visie van de Afghanen in uw thuisland over de acties in België en maakte u enkel melding van Youtube als informatiekanal over de acties (DVZ Verklaring Meervoudige Aanvraag punt 15). Dat u ten tijde van uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken wist dat men u herkende in een reportage van een Afghaanse televisiezender over de protestacties en dat de mensen uw moeder zelfs aanspraken over uw mogelijke bekering maar dit niet vermeldde, is allerm minst aannemelijk. Bovendien laat u na uw verschijning op de tvzender Tolo te staven. U legt immers slechts Youtubefilmpjes en foto's neer over uw deelname aan de Afghaanse acties, waardoor uw verklaringen vervallen tot blote beweringen. Voorts slaagt u er ook niet uw these dat een verblijf in een kerk in de ogen van uw landgenoten een teken een bekering tot het Christendom is aannemelijk te maken. Als verklaring voor deze vreemde gevolgtrekking verwijst u eerst naar het beperkte opleidingsniveau van de inwoners van Afghanistan. Vervolgens stelt u dat in Afghanistan het verblijf van een moslim in een kerk een zonde is (CGVS p.10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel niet dat het verblijf in een kerk in het buitenland voor een Afghaan bij terugkeer het risico op vervolging inhoudt. Uw verklaringen vinden dan ook geen enkele objectieve grond in de situatie in uw land van herkomst. Voor zover er in uw gemeenschap in uw land van herkomst de valse perceptie zou bestaan dat u bekeerd bent tot het christendom, dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen. Aangezien u niet daadwerkelijk bekeerd bent, volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie. Rekening houdend met alle nieuwe elementen die u in het kader van uw huidige asielaanvraag aanbrengt en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De filmpjes en foto's die u neerlegde gaan hoofdzakelijk over uw deelname aan de acties van de Afghanen in België. Deze stukken kunnen gezien bovenstaande vaststellingen uw asielaanvraag niet ondersteunen. Daarnaast brengt u een filmfragment van zes seconden aan, getiteld "Yasin to Iran". Het zeer korte fragment toont u in een publieke plaats. Uit het filmpje kan geen informatie afgeleid worden die uw verklaringen staft. Evenzo onthullen de foto's van u voor uw vertrek naar Europa iets over uw verblijfplaatsen en – omstandigheden. Daarnaast legt u nog drie foto's neer van een litteken op uw borstkas. Ook deze foto's kunnen niet aantonen dat u het litteken aan een operatie in Iran overhield.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR en wijst erop dat rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en zijn psychologische stoornissen. Hij stelt in zijn kindertijd verlamd te zijn geweest en "*daardoor heeft hij last van concentratie*". Hij stelt een laaggeschoolde persoon te zijn die "*door de gebeurtenissen onderweg volkomen getraumatiseerd is*".

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat geen rekening werd gehouden met zijn mentale toestand. Hij stelt dat hij geen houder is van een wisselkantoor of een onderdaan van Iran, waardoor hij het verschil tussen de twee eenheden waarin de Iraanse munt wordt aangegeven, niet kent. *“Het naam van rial hoort men nooit in dagelijks leven.”* Men heeft volgens hem nagelaten zijn verblijf in Iran aan de hand van andere kennisvragen, bijvoorbeeld over zijn directe omgeving, te onderzoeken. Met betrekking tot de kleur van de verblijfskaarten vraagt hij zich af hoe *“men in Godsnaam deze kleuren [kan] kennen als men nooit de houden was van een verblijfsvergunning.”* Verder stelt hij: *“In Afghanistan is die een normale gang van zaken dat de vader een tazkira bekommt voor zijn kinderen. Verweerster verwacht ten onrechte dat verzoeker bewijzen moet voorleggen over zijn verschijning in de Tolo zender. Verzoeker heeft meerdere foto's en youtube filmpjes voorgelegd aan verweerster. Deze youtube filmpjes zijn publiek toegankelijk. Het maakt niet uit of het nu op de Tolo zender uitgezonden is of op youtube. Belangrijk is dat deze filmpje publiek toegankelijk is op internet!”*. Voorts vreest verzoeker om vervolgd te worden door de Pashtounwali code omdat in zijn provincie veel Pashtounen wonen. Tevens meent hij dat een rapport over de *“Treatment of returnees”* op zijn situatie van toepassing is.

2.1.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat verweerder naliet om te motiveren waarom hij niet aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. *“Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’”* Hij meent dat hij zijn persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt door de bovenvermelde redenen (getogen te zijn Iran) en ook door zijn deelname aan de actie van Afghanen in een kerk in Brussel.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen,

ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag oordeelde de Raad in zijn arrest nummer 69 525 van 28 oktober 2011, dat kracht van gewijsde heeft, tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof gehecht kon worden aan verzoekers beweerde afkomst. In het kader van verzoekers tweede, derde en vierde asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten tot weigering van inoverwegingname van deze aanvragen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing, zodat ze definitief zijn geworden. In het kader van verzoekers vijfde asielaanvraag oordeelde de commissaris-generaal in zijn beslissing van 28 november 2014 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen verzoeker evenmin beroep aantekende, zodat ook deze beslissing definitief is geworden.

In het kader van onderhavige, zesde asielaanvraag voert verzoeker aan dat hij zich omwille van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst in de Iraanse hoofdstad Teheran vestigde in 2005, dat hij in 2008 naar Afghanistan werd gerepatrieerd, dat hij opnieuw naar Iran terugkeerde omdat hij door de taliban werd geïdentificeerd als zoon van de kok van het districtshoofd, waarna hij opnieuw werd gerepatrieerd, waarna hij opnieuw naar Teheran terugkeerde. In 2010 zou hij van Iran naar Europa zijn gereisd en werd zijn vader vermoord door de taliban. Tevens stelt hij te vrezen in Afghanistan vervolgd te worden omdat men er uit zijn deelname aan protestacties van Afghanen in België zou afleiden dat hij tot het christendom is bekeerd, alsook wijst hij op de onveilige situatie in zijn regio van herkomst. Ter staving legt hij vier YouTube-filmpjes en 25 foto's neer.

Er dient vastgesteld dat verzoeker zijn gebrekkige kennis omtrent zijn beweerde regio van herkomst, zoals dit blijkt uit de beoordelingen in het kader van zijn voorgaande asielaanvragen, niet kan verklaren door een verblijf van enkele jaren in Iran, temeer daar hij dit verblijf in Iran evenmin aannemelijk weet te maken. Hij blijkt immers niet op coherente wijze zijn vertrek van Afghanistan naar Iran te kunnen situeren, noch heeft hij een correcte kennis van de gebruikte munteenheden en verblijfsvergunningen voor Afghanen in Iran: *“Bovendien moet ook uw verklaarde verblijf in Iran in vraag worden gesteld. Vooreerst is het van belang aan te kaarten dat u geen enkel stuk neerlegt om uw verblijf in Iran te staven. Het gebrek aan stavingstukken wordt evenmin door aannemelijke verklaringen opgevangen. Zo legt u immers ongeloofwaardige verklaringen af over het moment van uw eerste vertrek van Afghanistan naar Iran. U vertelt dat u in de tweede maand van 1384 (21 april – 21 mei 2005) Afghanistan verliet voor Iran (CGVS p.3). Het valt echter op dat uw kennis niet strookt met uw vertrekmoment. Zo beweert u dat de munten van 1 en 2 Afghani in gebruik waren in de jaren voor uw eerste vertrek uit Afghanistan. In werkelijkheid werden de munten van 1,2 en 5 Afghani voor het eerst ingevoerd in april 2005, gelijktijdig met uw verklaarde verhuis naar Iran. Het valt niet in te beelden dat u, die een winkel uitbaatte, hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest indien u daadwerkelijk in 2005 Afghanistan verliet (CGVS p.8). Ook meent u dat er geen verkiezingen plaats vonden in Afghanistan voor uw vertrek in 2005. Nochtans werden er in 2004 presidentsverkiezingen georganiseerd in Afghanistan. Dat u niet weet dat de eerste presidentsverkiezingen in meerdere decennia nog voor uw verklaarde vertrek naar Iran gebeurden, is zeer verwonderlijk (CGVS p.7). Het kan aangenomen worden dat u zich zou herinneren of u tijdens deze historische verkiezingen in dan wel buiten Afghanistan vertoefde. Hoewel u in uw eerste asielaanvraag een vlotte kennis van de gouverneurs van Ghazni aan de dag legde, kan u dan weer niet correct vertellen wie deze post bekleedde toen u Afghanistan verliet (CGVS p.8). Nochtans was de toenmalige gouverneur, Asadullah Khalid, reeds twee jaar aan de macht op het moment van uw voorgehouden vertrek uit Afghanistan. Dat u niet vertrouwd bent met de context van uw verklaarde vertrek naar Iran schaadt sterk het geloof in uw verklaard vertrek.*

Niet alleen over het moment van uw vertrek naar Iran stroken uw verklaringen niet met uw kennis, ook vertoont uw kennis van Iran ernstige gebreken. Zo is het zeer opvallend dat u het verschil tussen de twee eenheden waarin de Iraanse munt wordt aangegeven niet kent. Waar de officiële waardeschaal de Rial is, de eenheid waarin de Iraanse bankbiljetten worden weergegeven, wordt er in de dagelijkse omgang en voor het aangeven van prijzen vaak de eenheid Tooman gebruikt. U gelooft dat Rial en Tooman dezelfde waarde hebben of, zoals u het weergeeft, dat 100.000 Rial gelijk is aan 100.000 Tooman (CGVS p.8). In werkelijkheid is 10 Rial gelijk aan 1 Tooman. Indien u daadwerkelijk jarenlang in Iran woonde, zou het verschil in waarde tussen de weergegeven prijs en de waarde op de bankbriefjes u niet zijn ontgaan. Deze vaststelling haalt het geloof in uw verblijf in Iran ernstig onderuit. Ook over de

verblijfsvergunningen, een ander cruciaal aspect van het leven in Iran als Afghaans vluchteling, schieten u verklaringen tekort. U beweert dat er twee soorten kaarten bestonden, blauwe en grijze (CGVS p.7). In werkelijkheid veranderden de vluchtelingenkaarten om het jaar of om de twee jaar, telkens ze vernieuwd werden, van kleur. Hoewel u zelf niet over een verblijfsvergunning beschikte in Iran woonde u onder de Afghaanse vluchtelingen en beschikte de oom waarmee u in Iran in contact stond wel over een verblijfsvergunning. Uw bewering dat de kaart van uw oom steeds blauw van kleur was strookt niet met de werkelijkheid. Uw verhaal dat u zag hoe uw oom zijn blauwe verblijfsvergunning gebruikte om voor uw medische zorgen te regelen toen u in 1384 (2005), enkele maanden na uw aankomst in Iran, ziek werd is niet correct (CGVS p.7). De blauwe vluchtelingenkaart werd pas in juli 2009 voor het eerst afgeleverd door de Iraanse overheid. Een grijze vluchtelingenkaart, zoals u verklaart, werd nooit afgegeven. Bovenstaande vaststellingen over uw verklaarde vertrek uit Afghanistan en uw kennis van uw enkele essentiële aspecten van het leven als Afghaans vluchteling in Iran schaden het geloof in uw nieuwe versie van uw verblijfplaatsen."

Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Op welke wijze iemand "last kan hebben van concentratie" kan niet worden ingezien. Waar verzoeker stelt dat hij in zijn kindertijd verlamd was, dient erop gewezen dat dienaangaande in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt: *"Niet alleen een verblijf in Iran maar ook geheugenproblemen werpt u in uw huidige asielaanvraag op om uw vastgestelde povere kennis te verschonen. U vertelt dat u als kind verlamd raakte. Uw verlamming werd volgens u veroorzaakt omdat u bepaalde groenten, zoals bloemkool, at (CGVS p.5). Bij koud weer voelt er nog steeds iets fout in een deel van uw hoofd, zo gaat u verder (CGVS p.6). U legt evenwel geen enkel stuk neer ter staving van uw geheugenproblemen, waardoor de bewijswaarde van uw verklaringen tot die van blote beweringen wordt teruggebracht. Bovendien is het de eerste maal dat u in een asielprocedure opwerpt dat u hersenschade opliep ten gevolge van een verlamming in uw kinderjaren (CGVS p.5). Hoewel reeds in uw eerste asielverzoek uw povere kennis van Jaghatu aan de kaak werd gesteld, maakte u nooit gewag van geheugenproblemen. Nochtans schoof u onder andere in uw gehoor van september 2014 verklaringen naar voren voor uw beperkte kennis over Jaghatu: toen wees u op het overlijden van uw vader als reden voor uw gebrek aan focus bij uw eerste interview op het CGVS (CGVS 5/9/2014 p.3). Dat u nu, vier jaar en zes asielaanvragen na uw aankomst in België, voor het eerst aanhaalt dat u geheugenproblemen heeft omdat u verlamd raakte in uw kinderjaren is allerm minst geloofwaardig."* Verzoeker voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze pertinente motivering, die als vaststaand wordt beschouwd. Verzoekers algemene bewering dat hij getraumatiseerd is, kan de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweemde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Waar hij aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn mentale toestand, dient erop gewezen dat uit het voorgaande blijkt dat hier wel degelijk afdoende rekening mee werd gehouden. Wanneer verzoeker werkelijk meerdere jaren in Iran verbleef, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij een correcte kennis heeft van de gebruikte munteenheden, *quod non in casu*. Dat hij geen houder is van een wisselkantoor of een onderdaan van Iran, doet hieraan geen afbreuk. Indien hij stelt dat zijn oom een blauwe en een grijze verblijfskaart had, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de verblijfskaarten van Afghanen in Iran correct zijn, *quod non in casu*, ook al heeft hij zelf nooit zo een verblijfskaart gehad.

Waar verzoeker verder stelt dat verweerder ten onrechte oordeelt dat de door zijn vader afgehaalde "tazkira" geen bewijswaarde heeft omdat het een normale gang van zaken is in Afghanistan dat de vader de taskara van zijn kinderen bekomt, komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote bewering en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen geen dienstig verweer is. Ook met betrekking tot de beweemde gevolgen van zijn deelname aan acties van Afghanen in België komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van de blote bewering dat – en het

hiermee tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal – het niet uitmaakt of zijn deelname werd uitgezonden op een televisiezender of op YouTube.

Gelet op het voorgaande, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (*"Treatment of returnees"*) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Waar verzoeker verwijst naar de toepassing op hem van de Pashtounwali-code, dient opgemerkt dat is komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst, zodat zijn bewering dat deze code op hem zal worden toegepast *"omdat in zijn provincie veel Pashtounen wonen"*, niet dienstig is.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER